

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

En un tancar i obrir d'ulls es produeix en aquest país nostre el capgirament total de tot un ordre de coses. Oïdà, qui en fa cas d'aquest teixir i desteixir tan arrelat en el nostre temperament! Així la força del costum simplifica el comentari amb l'expressió popular, que diu: "s'ha girat la truita". I, endavant, fins que en vingui una altra.. Que hi farem, som així. Però, els temps d'ara bé sembla que haurien de menar a noves trajectòries i respondre a uns propòsits rectilinis d'acusada moralitat política. Aquesta superació s'ha de produir, per la voluntat de tots i per la necessitat de salvar les iniciacions transformadores del nostre viure. Si l'instint devorador i l'egoisme de domini no desapareix, seran inútils els sacrificis de qualsevol revolució. La societat no pot millorar sinó amb la perfecció dels individus. Per aquesta raó condemnem aquelles conductes que es deixen arrossegar a la venjança i es lliuren obcecada-ment a malifetes de pur estil de cacic. Equivoqueu el camí, companys. Perdoneu les atzagaiades i no volgueu contribuir a un manteniment de recursos que constitueixen l'aliment de situacions polítiques que ja han passat a la història. El prestigi del nou ordre es ressentiria aviat dels nostres pecats, i per la fortalesa que li hem d'imprimir cal aplegar voluntats i esforços, que responguin a uns sentiments de generositat, conscientment liberalíssims, ja que no per això s'ha de coartar l'acció de la justícia, aquesta justícia recta que ha d'exigir responsabilitats de tots els nostres actes i que sabrà castigar amb severitat els culpables d'haver delinquit.

ALFIL

LA MORAL DELS HOMES

No hi ha obra, sigui d'aspecte polític, sigui de caire econòmic o bé social, que no entranyi en el fons un problema de moral.

Degut a les circumstàncies, la moral dels homes, igual que tots els valors positius, ha sofert una formidable crisi de repercusió immediata en tots els ordres de la vida. Tanmateix sembla que avui l'únic que ens interessa és fer obra proselitista, això és, captar adeptes sens fixar nos en llur procedència i sens esbrinar la qualitat.

Avui, quan la guerra es troba en la plenitud del seu furor i quan els principis socialistes avençats són admesos i posats a la pràctica a la reraguarda, la moral dels homes responsables ha de surar per damunt dels egoismes materials i ha de parar compte a no caure dintre les aigües brutes que corrompien a alguns homes d'abans.

Viure fora o d'espatlles a la realitat que és, precisament, la que ens assenyala el camí a seguir, és un suïcidi.

Per no haver tingut això en compte es maten, políticament i sindicalment, molts individus que a l'hora de donar exemple no procedeixen pas d'una manera que faci honor a les manifestacions d'ahir, quan criticaven i censuraven les comoditats o beneficis que portava annexes un càrrec, puix que en ésser ne usufructuaris han incorregut en els mateixos defectes o vicis d'abans.

L'enxufisme anacrònic del primer bienni ja va donar molt a parlar. No convé que es torni ara a repetir el cas, perquè la guerra no suportaria abusos d'aquest caire. Per evitar ho, convé en gran manera que els militants de les organitzacions, molt especialment les obreres, vetllin molt per a què el principi moral de l'austeritat sigui fidelment practicat per llurs representants responsables, pel fet de què és imprescindible una garantia moral dels homes en estructurar amb èxit el nou ordre de coses que porta en si mateix el moment present.

Els «vividors» d'ofici desmoralitzen als qui han vist amb satisfacció una depuració en els costums; però resultaria infructuosa d'adquirir els depuradors els mateixos vicis d'aquells que, pel seu afany de lucre, foren sorollosament escombrats.

Hem de reconèixer que avui el dinamisme, la febril activitat a que està sotmès un responsable l'obliga a moure's constantment i això dona lloc a una exteoritació que abans li estava vedada, puix era privilegi exclusiu dels personatges o poderosos. Els que sols mideixen les coses per les apariències cauen indefectiblement en l'error de la crítica i la insídia.

Heus ací el perquè els homes responsables, els dirigents han de tenir molta cura en ésser austers i procurar apareixer davant el públic, dignes del càrrec que els ha estat confitat. Com la muller del Cèsar: no n'hi ha prou amb ésser honrat, cal demostrar-ho. Aquest és el camí a seguir; del contrari la moral envers els homes que regenten càrrecs públics minvarà, i com un edifici que s'enfonsa caurà per terra fent-ne víctimes els organismes que representen i perjudicant els nous principis socials que disfrutem. Convé, doncs, vetllar l'austeritat i la moral dels homes. Un immoral o un desaprensiu no pot merèixer la confiança del poble.

FLORENTÍ